

100 ΕΠΕΤΗ Κινηματογράφος **ΤΟ ΒΗΜΑ**

Περιστοιχισμένος από τους συνεργάτες του, ο Σωτήρης Γκορίτσας παρακολουθεί στο μόνιτορ την κρίσιμη για την ταινία «Εκεί που ζούμε» σκηνή του δικαστηρίου

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Υπό φυσιολογικές συνθήκες, τις Κυριακές τα δικαστήρια στην Ευελπίδων – όπως παντού άλλωστε – είναι κλειστά. Όμως την περασμένη Κυριακή, 10 Απριλίου, τα δικαστήρια στην Ευελπίδων όχι μόνον ήταν ανοιχτά, αλλά σε ένα από τα κτίριά της, το ν. 9, επικρατούσε σάγχυση. Μπαίνοντας στο κτίριο, στα δεξιά σου, έβλεπες μια αυτοσχέδια καντίνα, ένα τραπέζι με σάντουιτς, μπισκότα, αναψυκτικά, καφέ και μπουκάλια με νερό. Λίγο πιο μέσα, στην Αίθουσα 2 του 3ου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, έβλεπες όλα τα αξεσουάρ που χρειάζονται στο μακιζάζ. Και διαγωνιώς απέναντι, στην Αίθουσα Τετσήτη Γ, στήνотαν μια δίκη. Αυτή που θα φανεί λίγο αργότερα στη μεγάλη οθόνη, όταν η ταινία «Εκεί που ζούμε», στην οποία ανήκει, θα διανεμηθεί από τη Feelgood Entertainment στις αίθουσες. Στο μέσον του χώρου, έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, ο Σωτήρης Γκορίτσας, ο σκηνοθέτης της ταινίας, «βυθισμένος» μέσα στο μόνιτορ παρατηρούσε άγρυπνα τα δρώμενα στην Τετσήτη Γ. Δίπλα του διάφοροι συνεργάτες του, ανάμεσα στους οποίους και ο παραγωγός Ηρακλής Μαυροειδής που με το «Εκεί που ζούμε» εγκαινιάζει τη νέα του εταιρεία Black Tree (συμμεταρκαυνοί είναι το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, η ΕΡΤ, η Boo Productions, ο ίδιος ο Γκορίτσας και προσφάτως η διαφημιστική εταιρεία Newtons Laboratory). «Κάποιος να φρένουν – αργήσατε! Όχι όλοι!». Η φωνή του σκηνοθέτη είναι αξιοσημείωτα δυνατή, ιδιαίτερα αν γνωρίζεις την πράξη που τον χαρακτηρίζει. Αποδέκτης των περισσότερων οδηγιών του σκηνοθέτη ήταν η Φαίδρα Τσολίνα, η βοηθός του. Κάποια στιγμή, όπως συμβαίνει σε όλες τις κινηματογραφικές παραγωγές, στα νυρίματα όλων των κινηματογραφικών σκηνών θα ακουστεί και πάλι η τελευταία οδηγία: «Είμαστε έτοιμοι; Μοτέ! Κλακέτα! Κα... νάμε!».

Από το βιβλίο στην οθόνη

Σύμφωνα με την επίσημη σύνοψη της ταινίας, που αναμένεται να ολοκληρωθεί στα μέσα Μαΐου σε ό,τι αφορά τα γυρίσματα, το «Εκεί που ζούμε» αφηγείται το εικοσιτετράωρο των γενεθλίων ενός όχι και τόσο νεαρού πα πα δικηγόρου, του Αντώνη, που προσπαθεί να ξεμπεξεί το κουβάρι των υποχρεώσεων του – αυτές του εργαζόμενου, του γιου, του εραστή, του φίλου. Είναι ο μικρός άθλος που απαιτεί κάθε ημέρα του Αντώνη ώπου να φτάσει στο τέρμα της. Και τα περισσότερα του φορτίου που κουβαλά είναι το κουβάρι που κληρονόμησε από την «ένδοξη» γενιά των γονιών του. Αντίθετα όμως με εκείνους, που κάποιος άλλος πάντα τους «έφταψε», ο ίδιος δεν έχει την πολυτέλεια να ασχοληθεί με αυτό, αλλά με το πώς θα καταφέρει να επιβιώσει. Αν σε κάποιους η παραπάνω σύνοψη μπορεί να θυμίζει κάτι, θα έχουν μάλλον διαβάσει το ομότιτλο μυθιστόρημα του Χρήστου Κυθρεώτη στο οποίο βασίζεται το σενάριο που έγραψε ο ίδιος ο Σ. Γκορίτσας. Την εποχή της πρώτης του έκδοσης, τον Μάιο του 2019 από τις εκδόσεις Πατάκη, το βιβλίο είχε προκαλέσει αρκετή αίσθηση και εκτός από το ότι βρέθηκε στη βραχεία Λίστα των Κρατικών Βραβείων, κέρδισε το Κρατικό Βραβείο Κύπρου, αλλά και εκείνο στην κατηγορία της πεζογραφίας που απονέμει το Περιοδικό «Κλειθρόρα» (αυτή την εποχή εξακολουθεί να είναι διαθέσιμο στα βιβλιοπωλεία).

Ανθρώπος με εμπειρία στον ελληνικό εκδοτικό χώρο, η Ελένη Μπούρα, υπεύθυνη των εκδόσεων Ελλήνων συγγραφέων στο Μεταίχμιο, έπυχε ένα καλοκαίρι να διαβάζει το μυθιστόρημα στις διακοπές που έκανε μαζί με τον σύζυγό της, Σωτήρη Γκορίτσα.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΓΥΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ «ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ»

«Το Βήμα» βρέθηκε στα γυρίσματα σκηνών της νέας ταινίας του Σωτήρη Γκορίτσα για τις περιπέτειες ενός όχι και τόσο νεαρού δικηγόρου που παλεύει (και) με το παρελθόν του

Όταν ο τελευταίος την άκουσε να γελάει τη ρώτησε γιατί γελάουσε, οπότε εκείνη του έδωσε να διαβάσει το βιβλίο. Αφού το διάβασε απευυστί, ο σκηνοθέτης ένιωσε ότι είχε βρει θέμα για την επόμενη ταινία του, μια «περίπετεια ενός καθόλου απρόμπτου καουμπού αναγκασμένου να διασώσει το νεοελληνικό Φαρ Ουέστ» όπως το κινηματογραφικό «Εκεί που ζούμε» ήδη πλασάρεται.

«Ο λόγος στη σημερινή γενιά»

«Έχοντας βαρεθεί αφόρητα τη "γενιά της Μεταπολίτευσης" και ακόμα περισσότερο εκείνη "του Εμφυλίου", με γοήτευσε το ότι στο βιβλίο γίνεται ο λόγος στη σημερινή γενιά των 35άρηδων-40άρηδων» μας είπε μια μέρα μετά την επίσκεψή μας στα γυρίσματα ο Σ. Γκορίτσας. «Κι αυτό μέσα από έναν "κανονικό" άνθρωπο και όχι του "περιθωρίου" – ανέκαθεν γοητευτικό για τους καλλιτέχνες μας, αλλά εντελώς αδιάφορο για μένα». Ο σκηνοθέτης αναφέρεται σε «έναν ήρωα που συμμετέχει στην κοινωνική ζωή, έχει τελειώσει πανεπιστήμιο, είναι δικηγόρος, οι γονείς του έχουν χωρίσει, θέλει να φύγει από τον εξωτερικό κ.λπ.». Για τον σκηνοθέτη έχει μεγάλη σημασία το επάγγελμα που ασκεί ο κεντρικός ήρωας της ιστορίας του. «Μετά τον χώρο της δημόσιας υπαίτιας και των νοσοκομείων, όπου διακυβεύεται η ζωή μας και με το οποίο ασχολήθηκα στην προηγούμενη ταινία μου ("Αγ" τα κόκαλα βγαλμένα)", τα δικαστήρια όπου διακυβεύεται η ελευθερία μας και η δικαιοσύνη μου ασκούσαν πάντοτε μια ανεξήγητη γοητεία.

Όταν είδα αυτά τα δύο στοιχεία πλαισιωμένα από ένα χροίμορ που δεν έρχεται να καταγγείλει αλλά σαν να παρατηρεί και να διασκεδάει με τη νεοελληνική κοινωνία, ένιωσα ότι βρίσκομαι στα νερά που μου αρέσει να κολυμπάω».

«Άρχισα να σκέφτομαι ποιος είμαι»

Ηθοποιός με ιδιαίτερο ταλέντο, κάτι που είχε φανεί ήδη στις πρώτες ταινίες του, το «Tungsten» (2009) και το «Γάλα» (2011), ο Προμηθέας Αλειφερόπουλος ακούεται ενθουσιασμένος ενώ μιλά για τον ρόλο του, τον Αντώνη στο «Εκεί που ζούμε». «Όπως σε όλες τις ταινίες του, ο Σωτήρης μέσα από αυτήν την ταινία θα θέλει να βγάλει κάτι μεγαλύτερο από την προσωπική ιστορία του Αντώνη, κάτι που θα είναι το οχολό του για όλη τη χώρα» μας είπε ο ηθοποιός σε ένα διάλειμμα των νυρίματων της Κυριακής, στα οποία συμμετείχαν επίσης οι ηθοποιοί Μάκης Παπαδημητρίου, Γιούλικα Σκαριδά, Χριστίνα Τσάφου και η Μαρία Καλλιμάνη που υποδύεται τη δικαστή. «Όταν μου μίλησε κάποια στιγμή για αυτό το σχέδιο αναφέρθηκε σε μια απολογία της δικής του γενιάς απέναντι στους νεότερους για την Ελλάδα που δημιούργησαν». Ο Αλειφερόπουλος θεωρεί αναγκαίο που είχε όλες αυτές τις κουβέντες με τον Γκορίτσα «διότι εγώ προέρχομαι από μια γενιά πολύ λιγότερο πολιτικοποιημένη από τις προηγούμενες και νομίζω ότι οι επόμενες που έρχονται θα είναι ακόμα περισσότερο "απολιτικές"». Ο Αλειφερόπουλος παραδέχεται ότι διαβάζοντας το σενάριο ένιωσε να τον αγγίζει ο ίδιος ο ήρωας, το προσωπικό του, το ανθρώπινο ταξίδι του και κυρίως η σχέση με τον πατέρα του (τον οποίο υποδύεται ο Στέλιος Μάινας, αγαπημένος ηθοποιός του Γκορίτσα από την εποχή του «Βαλκανι(α)τέ» στο οποίο συμπρωταγωνιστής ήταν ο Γεράσιμος Σκιαδαρέσης που επίσης παίζει στο «Εκεί που ζούμε»). «Ενώ όμως στην αρχή ένιωσα να με ελκύει καθαρά το ψυχολογικό του ήρωα χωρίς να με απασχολεί σχεδόν καθόλου το κοινωνικό όλης της ταινίας, μετά από τις κουβέντες μου με τον Σωτήρη, άρχισα να παρατηρώ προσεκτικότερα τη δική μου ζωή, άρχισα κι εγώ να σκέφτομαι κάποις διαφορετικά το πώς είμαι και ποιος είμαι σε αυτή τη χώρα, την Ελλάδα...».

Ο Προμηθέας Αλειφερόπουλος στον ρόλο του Αντώνη, κεντρικού ήρωα του «Εκεί που ζούμε»

